Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

camus. / & exterioris hominis impulsu cogitatione
lubrica. ab interioribus caimus. / & ñ nos supna uisita
tio uel ad amorem cõpungendo uiuificet. uel ad tim
orem flagellando restaurett. / repentino lapsu meri
fundit tota destruit. que longo uiruti studio inno
uata uidebat. Unde subiungit. Et uisitatio tua custodiuit
spm meum. Humanum q̃ppe spm uisitatio supna custo
dit. / cum hunc uiruti ꝓbitatis uel flagellis ꝓcurrere
vel cõpungere amore ñ desinit. Hanc si dona pstet. sed
hunc etiam ue restaurando ñ subleuat. / cui bonum ꝓdit
qd ñ alargente custodit. ꝗ; ecce uir sesdiu se humi
lit agnoscit eferenda generalit diuine misericordie se
creta deprehendit. / cumq; infirmitate sua ueracit fatet.
repente ad cognoscenda uocatione gentium suprelit
rapit. Hanc primo subdit. Licet hec celes in corde tuo. /
tam scio quia uniuersorum memineris. ac si aperte dicat.
Cur de me trepido qui & uniuersas gentes quia colli
gas scio. / quod tam in corde celas. quia hoc ad huc
apto sermone ñ indicas. si qui & uniuersos reminis
ceris me peccatorem dubio de uenia certum facis. Sicen
dum vero est quia in quibusdam factis & certa de uenia
reddimur. / & post ꝓpetratas culpas ad absolutionis
nre fiducia correctione & penitentia subsequent
roboramur. Ꝓpetrate tam nre nequitie ad huc memo
ria tangimur. / & cogitatione illicita auersi nolen
tesq; pulsamur. Unde & aperte subiungit. Si peccaui
& ad hora peperisti m̃ cur abiniquitate mea
mundu me esse ñ pateris. Ad hora dns peccato